

Erklæringer af statsminister Poul Hartling.

(3. og 5. december 1974).

I folketingets møde den 3. december 1974 fremsatte statsministeren, *Poul Hartling*, følgende udtalelse af særlig karakter i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 2 (F. sp. 2613):

„Vi ved alle, at Danmark befinder sig i en dybt alvorlig økonomisk situation, men for de fleste af os har det ikke betydet nogen ændring i vores hverdag.

Vi har arbejde. Vi får vores løn. Vi får dyrtidsregulering, når priserne stiger. Vi lever, som vi plejer at leve.

Byrderne er ensidigt blevet lagt på det mindretal, som på grund af den økonomiske udvikling i udlandet og herhjemme har mistet deres arbejde eller måttet dreje nøglen om til deres butik eller måttet lukke deres virksomhed.

Denne helt urimelige fordeling af byrderne i en krisetid kan efter regeringens opfattelse ikke fortsætte. Vi kan ikke lade nogle få betale regningen for os alle.

Den kendsgerning, vi er nødt til at se i øjnene, er, at Danmark er blevet fattigere.

Vi skal betale mere for de varer, vi køber i udlandet — specielt for olien — og vi får ikke tilsvarende mere for de varer, vi sælger til udlandet. Taget under ét betyder det, at Danmarks nationalindtægt i det sidste års tid er gået ned med 8-9 pct.

Resultatet er blevet inflation og arbejdsløshed.

Vi har i det sidste år haft en inflation herhjemme, vi ikke før har kendt til. Fra juli 1973 til juli 1974 har inflationen været på 15 pct. Det er mere end i Norge, det er mere end i Sverige, og det er væsentlig mere end i Vesttyskland. Inflation er et problem i hele den vestlige verden, men tallene viser, at en del af den danske inflation er selvforskyldt.

Sammen med inflationen har vi i de seneste måneder haft en arbejdsløshed, vi ikke har kendt siden midten af 1950erne, og